

Wrocław, dnia 12 maja 2026 r.

**Komunikat Dolnośląskiej Izby Aptekarskiej
we Wrocławiu**
**odnośnie orzeczeń sądowych wydanych w ostatnim czasie w sprawach, w których
Izba jest uczestnikiem postępowania**

*

I. Dolnośląska Izba Aptekarska we Wrocławiu (dalej: „Izba”) informuje, że [w dniu 29 kwietnia 2026 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie na posiedzeniu niejawnym wydał wyrok w sprawie o sygn. V SAB/Wa 15/26](#), w którym: 1/ stwierdził beczynność Głównego Inspektora Farmaceutycznego (dalej: „GIF”) w sprawie rozpoznania jej odwołania od decyzji Dolnośląskiego WIF o przeniesieniu zezwolenia na prowadzenie apteki poł. w Głogowie na rzecz spółki – w ocenie Izby – zależnej od spółki „Gemini Polska” sp. z o.o. (odwołanie złożono w październiku 2023 r.); 2/ stwierdził, że beczynność GIF w tej sprawie nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa; 3/ wymierzył GIF grzywnę w wysokości 2 000 zł (dwóch tysięcy złotych); 4/ zasądził od GIF na rzecz Izby kwotę 597 zł (pięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Opisywany wyrok WSA w Warszawie jest pochodną [wydania w dniu 4 grudnia 2025 r. wyroku przez Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie o sygn. II GSK 1847/25](#), w którym rozpatrywano skargę kasacyjną Izby od wyroku oddalającego jej skargę na beczynność GIF w ww. sprawie (tj. [wyroku WSA w Warszawie z dnia 19 lipca 2024 r., V SAB/Wa 30/24](#)). NSA uwzględnił skargę kasacyjną i przekazał sprawę do WSA w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Rozstrzygnięcie WSA w Warszawie ze sprawy V SAB/Wa 15/26 dotyczy kwestii pobocznej (wpadkowej), tj. beczynności. W tej sprawie GIF – na początku grudnia 2025 r., czyli na krótko przed wydaniem przez NSA opisywanej wyżej wyroku w sprawie II GSK 1847/25 – wydał decyzję korzystną dla spółki, która – w ocenie Izby – jest zależna od spółki „Gemini Polska” sp. z o.o., tj. przeniósł na jej rzecz zezwolenie na prowadzenie apteki. Izba zaskarżyła ją do sądu administracyjnego (szczegóły m.in. tej sprawy opisano [w komunikacie Izby z dnia 16 lutego 2026 r.](#)). Jej skargę zarejestrowano przed WSA w Warszawie pod sygn. V SA/Wa 351/26 i obecnie czeka ona na rozpoznanie.

Wyrok WSA z dnia 29 kwietnia 2026 r. stanowi potwierdzenie tego, co Izba sygnalizuje od dawna, a mianowicie mamy do czynienia z instytucjonalny problem stosowania antykoncentracyjnych przepisów prawa farmaceutycznego, czyli przepisów, które w założeniu miały przeciwdziałać monopolizacji rynku.

*

II. Izba informuje, że w dniu 19 marca 2026 r. Naczelnego Sądu Administracyjnego na posiedzeniu niejawnym wydał dwa postanowienia o sygn. [II GZ 774/25](#) i [II GZ 766/25](#), w ramach których uchylił dwa postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 22

września 2025 r., sygn.: [III SA/Wr 147/24](#) i [III SA/Wr 148/24](#), na mocy których Sąd ten odrzucił dwie skargi kasacyjne Izby od dwóch wyroków tego Sądu z dnia 26 czerwca 2025 r. o takich samych sygnaturach.

Czego dotyczyły te sprawy? Są one pochodną sprawy zapoczątkowanej [wydaniem w dniu 20 lutego 2024 r. wyroku przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w sprawie o sygn. V SA/Wa 861/23](#), w ramach którego Sąd ten uchylił decyzję GIF o przeniesieniu zezwolenia na prowadzenie apteki poł. w Legnicy przy ul. Gwiazdnej na rzecz spółki, która – w ocenie Izby – jest spółką zależną od „Gemini Polska” sp. z o.o. (o wygraniu tej sprawy Izba informowała [w komunikacie z dnia 23 lutego 2024 r.](#)). Zgodnie z art. 152 § 1 p.p.s.a. konsekwencją tego wyroku WSA w Warszawie (sygn. V SA/Wa 861/23) było pozbawienie skutków prawnych decyzji o przeniesieniu zezwolenia na prowadzenie apteki, co oznaczało prawną konieczność zamknięcia ww. apteki. Dolnośląski WIF prawidłowo wykonał ten wyrok i – po pierwsze, zmienił status apteki w rejestrze aptek na „czasowo nieczynna”; po drugie – wprowadził do rejestru aptek wzmiankę o wydaniu ww. wyroku przez WSA w Warszawie z dnia 20 lutego 2024 r., sygn. V SA/WA 861/23.

Spółka – w ocenie Izby zależna od „Gemini Polska” sp. z o.o. – zaskarżyła dwie ww. czynności Dolnośląskiego WIF. WSA we Wrocławiu w dwóch wspomnianych wyrokach z dnia 26 czerwca 2025 r., sygn. [III SA/Wr 147/24](#) i [III SA/Wr 148/24](#), uznał zasadność tych skarg. Izba nie była uczestnikiem tych postępowań. Dołączyła do nich dopiero po wydaniu ww. wyroków, ale przed ich uprawomocnieniem się. Dodatkowo, w ustawowym terminie trzydziestu dni od otrzymania uzasadnienia ww. wyroków Izba złożyła od nich dwie skargi kasacyjne. WSA we Wrocławiu w dwóch postanowieniach z dnia 22 września 2025 r. odrzucił je z powołaniem się na tę okoliczność, że Izbie – jako uczestnikowi postępowań, dopuszczonemu do nich po wydaniu wyroków – nie przysługuje uprawnienie do złożenia skarg kasacyjnych.

W zażaleniu na ww. postanowienia Izba wskazała, że WSA we Wrocławiu nieprawidłowo zastosował przepis, który mówi o tym, że każda strona lub uczestnik postępowania ma prawo do złożenia skargi kasacyjnej w terminie trzydziestu dni od momentu otrzymania wyroku sądu I instancji z uzasadnieniem. W zarzutach podniesiono również, że termin ten jest terminem ustawowym i przez to – nie może skracany. A nadto – że nie można tego terminu wyznaczać od dnia, w którym odpis uzasadnienia wyroku otrzymała inna strona lub uczestnik postępowania, posiadający ten status na dzień wydania wyroku. Naczelny Sąd Administracyjny – uwzględniając zażalenia Izby – wskazał, że *„WSA bezzasadnie założył, że późniejsze dopuszczenie uczestnika nie otwiera dla niego terminu do zaskarżenia orzeczenia. Taka wykładnia przepisów prowadzi do bezprawnego ograniczenia prawa uczestnika do zaskarżenia orzeczenia oraz narusza konstytucyjną gwarancję dostępu do sądu (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), która musi zapewniać realną możliwość ochrony prawnej, w tym prawo do sądu drugiej instancji”*.

Oznacza to, że skargi kasacyjne Izby od ww. wyroków WSA we Wrocławiu z czerwca 2025 r. będą rozpoznane przez Naczelny Sąd Administracyjny. Izba podniosła w nich szereg zarzutów, m.in., że WSA we Wrocławiu:

- zastosował nieznaną dotychczas wykładnię art. 152 § 1 p.p.s.a. (w zakresie skutków prawnych jakie wywołuje wyrok wojewódzkiego sądu administracyjnego uchylający decyzję o przeniesieniu zezwolenia na prowadzenie apteki);
- zignorował treść oraz skutki wyroku WSA w Warszawie z dnia 20 lutego 2024 r., V SA/Wa 861/23 oraz dokonał zakazanej przez prawo kontroli poziomej tego orzeczenia;
- nieprawidłowo przyjął, że uprawnienia z decyzji o przeniesieniu zezwolenia na prowadzenie apteki mają charakter jednorazowy, a nie – że są wykonywane przez cały okres wykonywania tego rodzaju działalności.

Od ww. wyroków WSA we Wrocławiu skargi kasacyjne wniósł również Dolnośląski WIF. Obecnie czekają one na rozpoznanie.

*

III. Izba podkreśla, że opisane wyżej rozstrzygnięcia sądowe są częścią jej szerokich działań prawych oraz sądowych, nakierowanych na wyegzekwowanie obowiązujących od 2017 r. przepisów ustawy tzw. „apteki dla aptekarza”. Izba będzie je konsekwentnie kontynuowała, kierując się w tym względzie interesem publicznym polskich pacjentów oraz dolnośląskich farmaceutów. W jej ocenie proces monopolizacji rynku, w szczególności przez zagraniczne sieci apteczne, jest groźny społecznie – pogarsza dostępność do usług farmaceutycznych dla pacjentów, prowadzi do obniżenia rangi zawodu farmaceuty i zagraża jego niezależności, a także realnie powoduje uszczuplanie wpływów do budżetu centralnego (większość zagranicznych sieci aptecznych przez kilka, kilkanaście lat funkcjonowania na rynku aptecznym w Polsce zapłaciła śladowe ilości podatku dochodowego lub nie zapłaciła go wcale). Izba wskazuje, że jej konstytucyjnym oraz ustawowym obowiązkiem jest stać na straży interesów zbiorowych oraz indywidualnych farmaceutów.

*

mgr farm. Marcin Repelewicz – Prezes Okręgowej Rady Aptekarskiej DIA we Wrocławiu;

r. pr. Piotr Sędlak – prawnik Dolnośląskiej Izby Aptekarskiej we Wrocławiu.